

Purjun pojat Kreikassa

Muistellessamme alkukesällä 2008 Särkällä L-585:n eli Purjun seikkailuja yli 30 vuoden ajalta emme osanneet odottaa, että kesä jäisi veneen viimeiseksi ainakin tähänastisten omistajien osalta. Olimme herättäneet taas henkiin veneen alkutaipaleeseen kuuluneet "Purjubileet", ja odotimme jo innolla syyskuulle sovittua purjehdustamme Kreikassa. Sinne olivat lähdössä kaikki veneen omistajat tuon yli kolmenkymmenen vuoden ajalta. Merenkävijät Masa Konttinen, Pekka Houutu, Zata Markkanen, Jaska Olkkonen, Eki Wirta, Reiska Lahtinen ja Pekka "Päkä" Lopmeri olivat kukin vuorollaan ja välillä isolla joukollakin yhdessä kuljettaneet Kingscruiserimme ympäri Itämeren ja Suomen rannikkoa Mertsujen lippu perässä. Kohtalon ivaa olikin, että vene "upposi" Stensjärven rantaan heinäkuun lopussa niin, että vakuutusyhtiö katsoi parhaaksi lunastaa sen. Veneen uusi elämä on alkamassa Virossa, jonne yhtiö sittemmin kauppasi veneen.

Tällainen prologi oli mielessä kun "seitsemän veljestä" purjehduskassiansa kanssa aloitti tuon odotetun muistelupurjehduksen lauantaina 14.9 Helsingin lentoasemalta. Määränpäänä oli Kos ja siellä s/y Penelope, jonka omistajakimpassa ovat mukana Eki ja Jaska. Penelope on Bavaria 40, jonka tilat tiesimme jo etukäteen niukanlaisiksi seitsemälle raavaalle miehelle kampeineen, mutta olihan sopu antanut sijaa tällä porukalla ennenkin.

Vastaanottokomiteana Kosin isossa marinassa oli reissumme kippari Eki, joka oli jo edellisen viikon tunnustellut alueen lähisaaria toisen purjehtijaryhmän kanssa. Perillä veneellä oltiin nipin napin ennen puolta yötä. Kylmä Ouzo maistui pitkällisen matkustamisen jälkeen ja sen perään tehtiin lyhyt kävely rantakuppilaan, jossa yöpalaan ääressä tehtiin ensimmäisiä reittisuunnitelmia. Veneellä päästyämme tehtiin sitten petipaikkojen jako. Kuudelle piisasi siskonpetipaikkoja ja isompi Pekka ja Masa

ilmoittautuivat vapaaehtoiseksi istumalaatikossa nukkujaksi. Pekka pitikin päänsä lähes koko viikon lukuun ottamatta muutamaa tuulista yötä, jotka kuorsasi Salongin sohvalla..

Sunnuntaiamun koittaessa retkikunta suunnisti aamutoimien jälkeen kaupungille aamupalalle. 6,5 € tuhdin englantilaisen brekkarin jälkeen tehtiin rankat muona- ja juomaostokset pääosaksi viikkoa. Ostokset roudattiin veneelle ja stuvattiin huolellisesti kaikkiin mahdollisiin lokeroihin Penelopen salongissa. Puolen päivän maissa irtauduttiin satamasta ja lähdettiin kohti pohjoista kohtalaisessa vastatuulella. Seurasi pari tuntia hyvää kryssiä ja runsas tunti lilluttelua. Totuuden nimessä on tietysti sanottava, että kryssikulmat eivät ole kaksisia näitten cruisereiden rullapurjeilla, mutta mukavasti sentään liikuttiin silloin kun tuuli vähän enemmän niin kuin nyt aluksi. Tuulen kuoltua kokonaan jatkettiin pari tuntia rautagenoalla Kalymnoksen vieritse Telendoksen piskuiseen kyläsatamaan. Kiinnitettiin ainoana veneenä laiturin kylkeen, uitiin ja nautittiin ja käytiin saaren keskustan näköalapaikalla ihastelemassa auringon laskua. Veneen vieressä olleessa tavernassa nautittiin pitkä illallinen, josta jäi suuhun aidon pihkainen pitkä jälkimaku.

Maanantaina aamuyöllä saatiin sitten esimakua säätilan nopeista muutoksista Kreikan saarilla. Tuuli nousi kovaksi vaikkakin aivan ennusteiden mukaisesti. Kuunneltiin muutama tunti veneen ja laiturin äänekkäitä nitinöitä. Pekka ja Masa kiljuivat istumalaatikosta, että ”tämä ei ole enää kivaa”. Aamun sarastaessa kippari päätti, että nyt lähdetään pois tästä paukutuksesta. Siirryttiin viereisen Emporioksen kylän lahdelle poijuun. Tuulen puuskat huitelivat kovimmillaan 43 solmun nopeudella, ja Penelope sekä ympärillä olevat veneet seilasivat hassusti eestaas poijujen ympäri.

Nautiskeltiin tuhti aamupala ja levättiin yön rasituksia pois. Ihasteltiin veden lentoa vaakasuoraan lähes tyynen veden pinnassa vuoren yli kaatuvassa puhurissa. Puolen päivän maissa irtauduimme poijusta 47 solmun puuskassa ja lähdettiin jatkamaan konevoimalla kohti pohjoista. Leroksen ja Kalymnoksen välistä ajettiin itään ja sitten Leroksen itärannalle Pantelin kylään.

Pantelissa saatiin paatti kovan ähellyksen ja muutaman yrityksen jälkeen sovitettua satama-altaaseen kalastajapaattien väliin. Ihasteltiin piskuisia värikkäitä ”mikki-hiiri veneitä”. Virkistävien olusten jälkeen valettiin ylös vuoren päällä jököttävälle linnalle vain todetaksemme, että paikka oli kiinni ilmeisestikin vaalipäivästä johtuen.

Pistettiin kaljat Jaskan repusta jakoon, ja trampattiin loputtoman pitkät portaat alas kylään. Illalla syötiin Zorbaksen kuppilassa lammasta ja kalaa sekä tietysti kyytipoikana pihkaista Retsinaa. Vielä iltaouzot satamabaarissa ja väsyneimmät olivat kypsiä nukkumaan. Muutama urhoollinen jaksoi vielä hetkeksi rantatavernaan.

Pantelin Linnalla

Tiistaina aamulla tavalliset aamutoimet ja aamupala kaikessa rauhassa. Kauppakomppania suuntasi kylän keskustaan ostoksille. Nautittiin aamukahvit keskustorilla ja kiivettiin sitten Göran Schildtin kuuluisalle talolle, josta oli huikaisevan komea näköala merelle ja satamaan. Ostosten stuvauksen jälkeen käytiin vielä

rantatavernassa ottamassa läksiäisouzot ja ihmeteltiin kanoottiseurueen kouluttautumista ja lähtöä myrskyiselle merelle. Selvästi ammattimaista touhua. Satamabaarista suunnitellut juomaostokset siirtyivät seuraavaan paikkaan kun ostokset olivat aukinaisessa baarissa kyllä käsillä, mutta myyjät puuttuivat. Eivät näytä pelkäävän voroja täälläpäin Eurooppaa.

Irtauduttiin ulos satama-altaasta ja koko porukka pulahti uimaan. Tuulta oli taas riittävästi niin, että eikun purjeet ylös ja kryssimään kohti pohjoista. Buugi koilliseen ja sitten fokan pienennyksen jälkeen pitkä buugi luoteeseen kohti Patmosta. Ensin vähän löysästi ja sitten saarten väliin saavuttaessa aina vaan pystympään kunnes jouduttiin ottamaan pieni väistöventa koilliseen. Väistetyt pikkusaaren jälkeen jatkettiin kovenevassa tuulella länteen. Käytiin tavanomainen ”filosofinen” väentö purjeiden pienentämisestä. Pienennettiin ja taas suurennettiin, mutta päästiin kuitenkin perille Skala Patmokseen. Ankkuri alas ja perä laituriin kaupungin satamassa. Ihmeteltiin rantaelämää ja läheisestä talosta tullutta pikimustaa savua. Savun salaisuus selvisi kun Masa palasi tiedusteluretkeltään naureskellen – talo oli krematorio.

Pistettiin vaatteita niskaan ja dallattiin keskustaan syömään. Possua ja lammasta punaviinin kaa. Palailtiin vapaassa järjestyksessä paatille ensimmäisten kiitäessä jo suoraan ravintolasta nukulle. Loput nauttivat kahvia, ouzoa ja Metaxaa rantabaarissa. Veneellä hetki maailman parantamista ja sitten bunkkaan jo yhdentoista aikaan. Kyllä lomapurjehtiminen voikin olla rankkaa.

Keskiviikon koittaessa aamutoimet ja aamupala taas juuri niin tukevana kuin vain Zata osaa loihtia. Mitä nyt pikkuisen poraaminen rantakadun varressa juuri kohdallamme kiusasi. Satamassa ja redillä oli muutama komea risteilyalus. Sitten alkoikin kulttuurimatkailu. Otettiin pari taksia ja ajettiin ylös vuorelle Johannes Kastajan luolakirkolle ja edelleen Patmoksen kuuluisaan luostariin ja museoon. Suomalaiselle taksielinkeinolle tiedoksi, että taksi maksoi 25 euroa koko kahden tunnin turneesta. Luostarin mäeltä saatoimme melkein pä yläpuolelta seurata aamulla nähtyjen risteilijöiden suuntaavan merelle.

Kyläaukiolla kahvia, baklavaa ja ouzoa kunkin maun mukaan. Tuoremuonan ja juoman bunkrausta ja takaisin veneelle.

Seurasi mukavan löysä strekki kohti Arkkia. Pysähdyttiin Maratissa poijuun ja uitiin edestakaisin rantaan Piraatti- tavernaan virkistäville ouzoille. Siirrettiin venho merirosvon

laiturin päähän ja päätettiin antautua houkutuksille jäämällä siihen illaksi ja yöksi. Miehet mereen ja Masa merisiilijahtiin. Sen verran otuksia löytyi, että päästiin maistelemaan siilin sisustaa merirosvolta haetun sitruunan ja kylmän valkoviinin kaa.

Päkä kävi tiedustelureissulla saaren korkeimmalla kohdalla ja pääsi todistamaan omin silmin ja digikuvilla jotain sellaista, josta oli väitely edellisenä päivänä vähän hymyssä suin. Vuohet todella kiipeävät puihin hakemaan ruokaa.

Iltapäivä meni sitten osalla porukkaa kansainvälisessä seuranpidossa Piraatin terassilla. Porukassa oli Suomen lisäksi edustusta Brasiliasta, Norjasta, Saksasta, Sveitsistä ja Kreikasta. Seuranpito jatkui kunnes koitti syömisen aika omalla porukalla. Rosvon keittiöstä saatiin upeita hiiliuunista kaivettuja "folionyyttejä", joista löytyi vahvasti valkosipulille lemuavaa vuohen lihaa, perunoita, vihanneksia ja yrttejä. Makunautinnon kruunasi mainio sitruunapiirakka. Mittavat alkupalat ja runsas metaxarentoutus lopussa selittivät normaalisti totuttuun hintatasoon verrattuna kunnioitettavan 260 euron loppulaskun. No – rosvon käsiinhän sitä oli antauduttu aivan vapaaehtoisesti. Veneelle palatessa ei ollut yömyssytarpeita vaan koko porukka asettui suoraan vaateriin.

Torstaiamu koitti ja Zata hääri tavalliseen tapaan byssassa ennen muita. Muu porukka kömpi aamupalalle yhdeksän maissa ja suuntasi sitten saaren katseluun. Veneelle palattua irrotettiin ja ajettiin ulos lahdelta - miehet mereen ja sen jälkeen lyhyt pyrhdyks koneella kohti Arkin satamaa. Perä kiinni laituriiin jossa oli jo odottamassa pari saksalaisvenettä. Porukka maihin tarpomaan läheisille kukkuloille katsomaan maisemia. Läheisissä lahdissa oli purkkareita siellä sun täällä. Kokoonnuttiin "tunnettuun"

Näkykö Delfiinejä

rantakuppilaan lounastamaan. Paljon pikkusuolaisia, lihapullia ym. herkkuja.

Kahden maissa päästiin taas liikenteeseen. Uimista lahden suulla ja sitten kohti etelää ja Lipsosta keulapurjeen vetämänä. Arkin ja Lipsoksen välisessä salmessa yhytettiin noin 10 delfiinin parvi. Otukset pyöriskelivät hetken veneen ympärillä ja jäivät sitten ahteriin. Ohitettiin läheltä Makro Aspromisin beachi- saari, jossa oli muutama veneellinen porukkaa uimassa.

Kierrettiin Lipsoksen eteläpuolitse saaren kyläsatamaan. Satama oli yllättävän suuri ja laiturit kuulemma kasvaneet voimallisesti edellisten käyntien jälkeen. Kiinnitettiin pienen väännön jälkeen pitkän laiturin venerivin keskelle. Vastaanottokomiteana olivat ison tamperelaisryhmän vuokraama Lagoon- katti ja raumalaisen herraparin Guyline 1025. Tutustuttiin omaan tahtiin kylän keskustaan ja hakeuduttiin sitten rantaravintolaan syömään Taas ylensyömistä erilaisia herkkuja maistellen. Jaska ei saanut koskaan omaa annostaan, mutta muut jakoivat omistaan niin paljon, että nälkä lähti varmasti. Rannan lähikuppilassa nautittiin vielä iltaouzot ja metaxat ja sitten painuttiin veneelle yömyssyille. Parin naapuriveneen mölinöitä riittikin sitten noin aamuviiteen.

Torstaina kahdeksan maissa herääminen ja normaali tuhti aamupala paakarista haettuine tuoreine leipineen. Tehtiin pakolliset kirkkokävelyt pittoreskissa keskustassa mukavia kapeita katuja dallaten ja leipomossa virkistävät paakelsikahvit nauttien.

Lipsoksen kirkolla

Lipsos jätettiin taakse noin kello 11 ja pysähdyttiin kaupungin lahden ulkoreunalla uimaan. Suunnattiin koneella kohti Kalymnoksen Wathya ja seurattiin tonnikalojen telmimistä ja hyppelyä kalaparven perässä. Yhden maissa tuuli heräsi sen verran, että saatiin genaakkeri vetoon. Kierrettiin Kalymnoksen kaakkoiskulman ympäri ja hyristeltiin täysin tyynessä koneella Wathyn pitkään kapeaan lahteen kello 17 korvilla. Veneitä oli jo piukassa mutta pienellä röyhkeydellä ja oikea-aikaisuudella onnistuttiin kiinnittämään brittien 51-jalkaisen viereen laiturin päähän. Tervetuliaisouzot rannassa Pekan piikkiin. Uimista ja valokuvausta ja sitten Penelopen porukalle entuudestaan tuttuun Popi-ravintolaan syömään.

Britit tulivat pian jälkeemme naapuripöytään ja kymmenen kissaa viereen kerjuulle. Kun jutun alkuun päästiin, ei siitä meinannut tulla loppua. Paikkaa vain vaihdettiin rantakuppilaan ja 15 ukkoa väänsi tarinaa iloisella mielellä. Veneillä jatkettiin vielä yömyssyjen merkeissä noin kello yhteen, ennen kuin nukkumatti nouti viimeisimmätkin.

21.9 aamulla toistuivat vakiokuviot, aamutoimet, aamupala ja pientä jaloittelua kylällä. Kello oli 09.40 kun irrotimme, nostimme genaakkerin ja laskettelimme etelään kohti Pserimosta. Ankkuroimme saaren eteläsivun lahteen siivoamaan ja spuulaamaan venettä luovutuskuntoon. Päälle uinnit ja keskipäivän ouzot ja kohti Kosia. Mukavaa 5 solmun vauhtia Kosin itäkärjen ympäri jiiipaten ja Marinaan, jonne venearmada kerääntyi viikonlopun vaihtopäiviä varten.

Sitten olikin jäljellä enää siistiytyminen, viimeisten kamppaiden pakkaaminen ja taksimatka lentokentälle. Kotiin päästiin yöllä väsyneinä, mutta hyvin rentoutuneina. Väriäkin oli saatu naamareihin ja mielessä oli paljon uusia mukavia muistoja aikaisempien jo yli 30 vuoden aikana yhdessä koettujen lisäksi.

Muistiin merkitsi,
Päkä